

ESMENES

Nota de la redacció

Esmenes a l'edició del número 14 de TERME (1999)

Amb el desig de reproduir fidelment els textos dels autors que col·laboren a la revista, però també de contribuir a l'objectivitat en alguns aspectes rellevants, presentem algunes correccions d'errades i comentaris suggerits pels mateixos autors, per persones relacionades amb el contingut dels articles o bé pel Consell de Redacció de la revista.

1. "Terrassa medieval: castells, esglésies i masos", de Salvador Cardús i Florensa

p. 52, col. 1, § 5:

En lloc de "nominatum" cal llegir-hi "nominatim".

En lloc d'"eclesie" cal llegir-hi "ecclesie".

En lloc d'"in parrochia" cal llegir-hi "in parrochiam".

p. 52, col. 2, § 1:

En lloc de "Collcarducio" cal llegir-hi "Collecarducio".

p. 52, col. 2, § 2:

En lloc de "Bernat de Toudell" cal llegir-hi "Bernat de Fornells".

p. 53, col. 2, § 3:

En lloc de "domo nostra" cal llegir-hi "domo de Toudello".

p. 54, col. 1, § 1:

En lloc d'"any 1080" cal llegir-hi "any 1098".

p. 55, col. 2, § 5:

En lloc de "territori d'hispanos i de sarraïns" cal llegir-hi "territori dels hispanos o sarraïns".

p. 56, col. 2, darrer paràgraf:

En lloc de "torre de mossèn Homs" cal llegir-hi "torre de mossèn Doms".

Observem, en aquesta esmena, que la grafia del cognom *Doms* és la que trobem clarament testimoniada als documents, tal com Salvador Cardús ja va comprovar. Es tracta d'una aglutinació de l'expressió *d'Oms*, fenomen ben corrent a noms de persones o de llocs. El nom de la torre és conegut actualment en la forma *Homs*, forma oficialitzada a partir de la seva restauració i destinació a ús públic, però pensem que convindria recuperar la grafia originària, més correcta: *Doms*. En aquest sentit, l'Arxiu Històric de Terrassa va publicar fa uns quants anys a la premsa local un article en què es defensava aquesta darrera grafia (vegeu *Diario de Terrassa*, 22 de setembre 1977, p. 8). El 1987, aquesta gran masia va ser objecte d'un profund estudi a cura d'Anna Castellano, Anna M. Graell, M. Neus Peregrina i Montserrat Peregrina, amb el títol de "La Torre de mossèn Homs. Estudi històric d'una masia del Vallès Occidental", dins del programa de rehabilitació de l'Escola Taller promogut per l'Ajuntament de Terrassa.

p. 58, col. 2, i p. 59, col. 1:

A totes les nombroses aparicions del nom "Sancti Quirci" cal llegir-hi "Sancti Quirici".

p. 59, col. 2:

En lloc de "Sant Pere de Torrents" cal llegir-hi "Sant Pere dels Torrents".

2. "Els constructors de la xemeneia de la bòbila Almirall", de Rosa M. Massana i Ribas

p. 80-81:

S'hi explica que Paulino Carbajal va ser qui es va enfilar arriscadament damunt la boca de la xemeneia per a col·locar-hi la barnilla del parallamps. En converses posteriors amb alguns dels protagonistes de l'obra i amb l'autora de l'article, sembla que cal atribuir aquesta acció, que significava la culminació de l'obra i una de les operacions més arriscades, a José Fauquet, que fa constar la col·laboració valuosa del contractista i dels companys de feina.